

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Марија Ивановић бранилац оптуженог Радојчића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, а на данашњем главном претресу мењаће и адв. Војислава Вукотића браниоца оптуженог Крњајића, Бојан Станојловић бранилац опт.Јосиповића по заменичком пуномоћју адв. Ђорђа Калања, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, а на данашњем претресу мењаће и адвоката Слободана Живковића браниоца оптужених Стојановића и Бачића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је за сведока Ференц Пата достављен извештај Општине Ковачица – извод из матичне књиге венчаних у коме је констатовано да је Ференц Пато преминуо 07.јуна 2010. године.

Радници Полицијске управе Панчево на претрес привели сведоке Милана Станића и Радомира Бајића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 10 часова и 11 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сведока да уведете.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Госпођо председнице, ако ми само дозволите ја бих око 12,15 морала да, ако не завршимо случајно, напустим претрес, колегиница Фурјановић ће.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Ја се надовезујем у 12, колега Лукић ће ме мењати.

СВЕДОК РАДОМИР БАЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Бајићу.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Ваши лични подаци од оца Велибора, по занимању сте радник, адреса Старчево, Виноградска бр.35, рођени у Панчеву 1967. године?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете суду, ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених да ли сте са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Нисам с никим у завади, нити сам у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику из истраге Ки.В.7/2007 од 19.06.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, ближи предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на Ловас, затим телесна повређивања, противзаконита затварања и убиства цивилног становништва у овом периоду и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила у овом догађају. Ви сте већ давали изјаве Управи криминалистичке полиције 25.01.2007. године и истражном судији 19.06.2007. године. Испричаћете суду с обзиром да из ових изјава произилази да сте у том периоду и Ви били тамо, шта је Вама у вези свега овог познато и да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Остајем при тим изјавама које сам раније дао. Другим детаљима нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете због јавности овог претреса испричати укратко оно што сте раније говорили?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ја ако морам испричаћу, ако не, пошто знате моју ситуацију ја се лечим на ВМА имам подстресне синдроме, ја сам у тешком стању, зато сам и доведен, ако је могуће то што стоји то је то. Ја других не бих имао података нити шта да додам, ни да одузmem.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете укратко да изнесете оно чега се сећате из тог периода?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па сећам се само да смо ушли у место Ловас, освојили и после нас је војска ушла. Колико знам жртава да ли је било или није, нисам видео лично и са наше стране један човек Ваљевац он је погинуо, добио је од флобера ваљда метак у стомак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да седнете ако има ту столица и скините ту јакну, биће Вам овде вруће. Спустите тај микрофон према Вама да ближе устима буде, да се јасније чујете.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Је ли се чује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: И онда улазак у село, село се предало, после тога је ушла нормално регуларна војска ЈНА са неким, једаред сам га видео потпуковник, не могу тачно да се сетим било је на слици његово презиме, име, Ви то имате вероватно, и био је заставник неки исто регуларна ЈНА који је чувао пункт, а ми смо били у тој кући стражарили, сад да ли је то била приватна или полицијска станица не могу да знам. Доле је био подрум и тако да само вршили смо страже ноћне. Тако сам и раније изјавио исто, ето то би било укратко то. Других информација о томе минско поље то не знам ништа, с тиме упознат нисам, нити сам присуствовао и не могу да кажем оно што нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете нам рећи како сте постали добровољац?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Добровољац сам постао преко Српске народне обнове. Мирко Јовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте прво отишли, са ким сте отишли?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: У Стару Пазову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са ким сте ишли, да ли се сећате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па тад је био Николић Зоран, он је сад у Аустралији.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А добро, кад сте дошли у ту, јесте ли дошли у Стару или у Нову Пазову, нисам разумео?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ја мислим да је њихово седиште у Старој Пазови, колико се сад сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тамо отишли прво пре него што ћете?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, прво тамо, прво тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И с ким сте тамо, је ли било још добровољаца?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па било је, нормално да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли им се неко обраћао? Је ли био Мирко Јовић тамо?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Тада није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли га иначе видели у вези са тим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Виђо сам га овако, али тамо га нисам видео на фронту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте лице које се презива Чиклован.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, и Чиклован, он је покојни, он је страдао, не на ратишту, него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли и он повезан са Вашим одласком?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, и Чиклован, Чиклован да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и из те Пазове где сте онда даље отишли?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Отишли смо за Шид, ту смо добили наоружање, преноћили у Товарник и онда за Ловас ујутро одмах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи само ту ноћ сте били у Товарнику?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То је мој случај био, за друге не знам. Да, тако је било у мом случају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како Вам је обезбеђено наоружање у Шиду?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па од ЈНА, војске регуларне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажем како, како сте дошли у ту позицију, ко је то обезбедио да вам ЈНА да наоружање, да ли се сећате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па има одређених лица која то раде, шта ја знам шта су по чиновима. Тај потпуковник је ваљда био координатор свега, не знам ја тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јер он се појављивао тамо. Имате Ви ту његово вероватно име и презиме, показивали су слику, не могу да се сетим сад ја давно је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми како сте од Товарника отишли за Ловас?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Пешице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пешке. Колико је било људи?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите у воду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не могу да се сетим, било је 50-60 људи можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 50-60?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојао одређени план, ко је командовао?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Имао је Ступар Славко, био је он с нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојао одређени план како да се уђе у Ловас? Да ли да сви заједно уђу са исте стране или?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, то је било распоређено по квартовима, улицама, како хоћете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко је вашу групу водио у том?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не могу тачно да се сетим да ли је он био Ступар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неко ко је требао да вам покаже, с обзиром да ви нисте одатле?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, био је тај који нас је водио из тог села ваљда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био Србин или Хрват, да ли то знате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Е то не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесу ли вам саопштили још нешто у вези са тим нападом, шта ће да се одигра?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите шта су саопштили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли је требало да буде нека артиљеријска припрема или нешто?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па требало је од стране војске прво да буде то одрађено од њих па тек онда ми да уђемо, али није било тога, само је мало било грувања и онда смо ми ушли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико граната је било?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па шта је пало, да ли је једна граната пала од стране војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и кажите ми какав сте ви имали задатак на који начин сад да заузимате? Јесте ли знали нешто о противнику да ли је требало да се прегледају куће или да се само прође улицом, какав је био задатак?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па требало је да се ослободи становништво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тамо било и Срба и Хрвата?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па било је помешано нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви знали тада ко је ко, које су српске куће је ли вам неко то?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па како сам ја могао да знам ја нисам из тог села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам је ли вам неко показивао?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па имали смо ту путању којом смо ишли, ми смо само били извршиоци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кад сте ишли том путањом јесте ли претресали куће да видите је ли има противника?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Није било претреса, претреса није било, било је само спорадичних пуцњава и са њихове стране кажем вам да је тај погинуо Ваљевац и онда смо ушли у село, сад како је ко улазио с које стране не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: И онда су смештени у школу ваљда, не знам шта је било тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули тад или касније да је неко приликом тог напада евентуално бацао бомбе?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите, на објекте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У неке зграде, подруме?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, не, ја у том делу где смо нападали не, ту није било. Било је спорадичних пушкарања али није било, чак се одмах и предао тај део насеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико је требало времена да се заузме село?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па релативно брзо, од ујутро можда до подне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Шта је Ваше било задужење после тог?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите задужење?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју дужност сте обављали?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То питање ми није јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причали сте у изјавама да сте стражарили негде.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, после тога уласка у село да, нормално стражу чували као што и свуда у војсци раде да не би било упада војника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте држали те страже?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па кажем Вам у тој кући на тераси, то је било, на пункту је било оних џакова с врећама песка, сад чега не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било у тој кући где сте Ви држали стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ми смо били доле у подруму, а било је и горе нека соба за шта, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли биле неке канцеларије?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Канцеларије да, као код полицијских објеката, војних.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био у тим канцеларијама?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Био је, зна се ко, командир ко је водио углавном за село, Ви то боље знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је, како се зове?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ви знате ко је он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја знам, али Ви сте сведок.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Шта морам ја да се понављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не говорите Ви мени.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја њега нисам, ја сам тог човека једанпут видео, Деветак ваљда, он је био за то, али ја њега човека једанпут сам видео само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели неко војно лице ту?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Кажем да сам видео тог потпуковника, не могу да се сетим презимена, има слика, има све, има запис, ваљда ви имате ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овим исказима сте рекли да се он зове Димитријевић.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: По слици, ја сам рекао само по слици, то су они додали да је Димитријевић, ако је то тако по слици сам познао да је он био, а да ли је Димитријевић не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми јесу ли били сад ту привођени неки Хрвати на неко испитивање?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па било је, само што ја о томе појма немам, радио мој посао, доле сам био у подруму, шта је било у соби

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

откуд ја знам. То је после приводила била је и војна полиција, регуларне војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па кад смо ми ушли у село после тога дошла је и војна полиција и она је била присутна ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а ко је значи приводио? Јесу ли приводили добровољци некад?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја не знам за те случајеве. Ја их приводио нисам. То можете да доведете кога год хоћете да питате ако има међу сведоцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, рекли сте у овим изјавама и у једној и у другој да је ова лица да је испитивао Љубан Деветак, а у два случаја и тај потпуковник да Ви то нисте лично видели, али да сте знали кад их одведу да су тамо у тим канцеларијама они били?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја нисам рекао да их је он испитивао лично него рекао сам да сам у пролазу видео двапут-трипут човека и тог потпуковника пошто су се врзали разни, војна полиција, ту су се врзали разни људи, сад ја, ко је испитивао, шта је радио, какву је тортуру вршио немам појма, ја у томе учествовао нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је Љубан Деветак командант села, да ли можете то да објасните шта је он?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па територијална одбрана ваљда, то му спада под то под територијалном одбраном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била посебно милиција и територијална одбрана, да ли то знате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите милиција, која, војна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него милиција у том селу, полиција?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Кад сам ја био није, после сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви дуго?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: После сам чуо да су дошли, ја шта сам био 15-20 дана, две недеље. После је полиција дошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете ова лица која су овде оптужена, а која су иначе из Ловаса: Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не могу да се сетим док их не бих видео, то је прошло година и болестан сам, не могу сад ја, без лика не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте овог потпуковника за кога кажете по слици за кога кажете по слици да сте познали да је, коју

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

су вам показали да је то Димитријевић, да сте добили прслук неки, а да сте по томе га запамтили.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, јесте, војни прслук да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је он ту још радио? Је ли ту кажете када сте га виђали је ли ту била његова канцеларија или је он ту свратио?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, он је ту свраћао али није често, понекад, повремено и тај заставник исто повремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је његово седиште било да ли знате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Е то не бих знао да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ми рећи које сте Ви добровољце познавали који су ту били било да су дошли са вама, било да сте их тамо упознали?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па сад ја, познавао сам овог Петронијевића и Аца, не знам како да ли му је то име, надимак, Аца «Грк», «Коњ», како већ, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они са Вама дошли у Ловас?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, они су из Товарника с нама, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а ови с којима сте Ви дошли иначе да се пријавите у добровољце, овде сте поменули сте у изјави Зоран Николић Цанци.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бане Марковић.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Горан и Милан Станић.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Даба и Таки, чија имена не знате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, да, то су у комшилуку све који су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате о томе након што је завршен напад да су скупљани неки лешеви после тог напада? И ови Ваши познаници које познајете Цанци и Бане су сведочили да су учествовали они у том скупљању лешева, да ли Ви нешто о томе знате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја нисам учествовао, да ли су они учествовали не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули о томе ништа?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта знате о догађају на минском пољу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: О томе ништа не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте знали тад или и данас не знате ништа, јесте ли чули нешто?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: После сам чуо нормално кад сам био доведен, саслушаван да је било терања на минско поље, али тад не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се вратили да ли сте чули?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, не, док нисам добио позив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми док сте Ви били ту да ли су Хрвати и њихове куће били обележени, да ли то знате, да ли су имали неке траке или нешто слично?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите као Јевреји? Не, нису били обележавани, то је лаж.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, има ко је рекао да је било.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Добро, могу да кажу свашта људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Бајићу, ја сам Бранкица Мајкић адвокат бранилац оптужених Деветака и Девчића. Ја ћу Вам кратко неколико питања поставити. Овај одлазак Ваш из Пазове о ком сте данас говорили, да ли можете да објасните с колико људи сте Ви кренули ка Шиду и којим превозним средством?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Тад није ка Шиду, него ка Товарнику.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ка Товарнику.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ту није било пуно, то је нека група у комби који можда двадесетак људи, а тамо после су нам се придружили који су били већ у Товарнику на напад на село, тамо је још после из Товарника, неки су отишли и раније, који су већ били смештени у Товарник.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, да, питам конкретно за Вашу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па десет, двадесет људи, не могу ја сад, то је било, ја сам човек сад болестан, не могу се сетити сваких ситних до цревца детаља.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми дан када је требало да се иде у акцију, значи улазак у Ловас, да ли можете да се сетите да ли је било неког постројавања и само то кретање како је изгледало?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Никаквог постројавања, ишли смо у колону и пред зору, тамо зору из кукуруза улазили у село свако по својим квартовима како је имао, да ли квартал, како хоћете, село, улица, не

знам, како хоћете, можете да наведете како год хоћете, исто је и једно и друго, има значење исто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле креће та колона у којој сте Ви?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите одакле креће? Из Товарника.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Место, објекат или ближе да одредите?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па кажем вам да је из кукурузишта улази се у село и онда је свако распоређен на своје где је ишао кретањем путање, улицу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можда ме нисте разумели, у Товарнику где сте Ви били смештени?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А у Товарнику не знам у неку просторију, не могу да се сетим шта је то било, да ли је било, нисмо били напољу, нека просторија је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само према микрофону окрените уста јер после транскрипт.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Добро, извињавам се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И ко Вас обавештава да се овог тренутка креће, да се окупите итд?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па имају ваљда надлежна лица, одговорна.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Конкретно Вас питам, ко се Вама обратио?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па кад смо кренули код нас је Ступар био у нашој групи што смо ишли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ова кућа о којој сте говорили да ли можете да је ближе опишете? Данас сте нешто рекли да је то било као код полицијских објеката па ево најпре кажите ми је ли то била нека приватна кућа или је то била службена да кажем?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па може да је била приватна, у подруму је било неког алата и не знам шта још свега, оно за лежање где смо лежали и то, али горе је било просторије, ја се нисам завлачио по просторијама, какве просторије, не знам тачно, зато Вам кажем не знам ни да ли је била полицијска станица, можда је чак била и приватна кућа али као вила 400 квадрата, велика кућа, 300-400 квадрата.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па јесте ли Ви улазили у те горње просторије?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, нисам, ја сам само стражарио, рекао сам вам испред на пункту.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да Вас питам, у које доба дана сте давали стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ноћу кад се даје стража, претежно ноћу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је још неко био са Вама када сте давали стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па били су из регуларне војске из Ваљева, из Краљева, ко ће се сад свега сетити ко је све био, нису само били са мном добровољци на стражи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте можда у близини те куће где сте Ви стражарили приметили још неки објекат који је обезбеђен на исти начин да постоји стража?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па доле је био пункт војни.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико далеко од те куће?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па можда километар и по, два, испред нас доле, кад поглед бациш напред значи два километра види се пункт, џаковима ограђени.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у самом месту да ли сте приметили још неки објекат где постоји стража?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Страже?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не знам, вероватно да су биле по ободима сигурно свуд, а ја нисам ишо, ја Вам кажем ја сам био само у том месту, нисам ја обилазио где ко поставља и где ко стражари и где ко шта ради. Ја сам био на том месту.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само да Вас питам, вратићу се опет на ово кретање ка Ловасу, говорили сте о човеку који вас је водио.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете је ли он ушао са вама заједно у село?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И? Наставио, шта је било са њим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не знам, нисам тог човека после виђао, да ли је био још ту или је отишао не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли можете да, данас сте рекли да сте Деветака видели једанпут, пре тога сте у изјавама код истражног спомињали да сте га видели два пута и тако, па ми реците ту ситуацију када сте видели Деветака јесте се Ви упознали с њим или имали разговор неки с њим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, то је било само у пролазу, он је човек пролазио и улазио у своје просторије, нисам ја имао с њиме ништа, само значи визуелно сам га видео, никакве разговоре, никакве контакте ближе, једино са тим потпуковником сам тај прслук што ми је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте некад присуствовали и некој ситуацији где он издаје неку наредбу, с обзиром да га означаваате као команданта или да руководи неком групом?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Кога означавам као команданта?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Љубана Деветака.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А ко је рекао да га ја означавам?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте рекли у истрази код истражног судије, а и данас сте рекли да је он да ли је нешто за ТО или шта већ.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па он је био тамо у територијалној одбрани.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па то Вас питам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То, па значи имао је неке ваљда ингеренције је неке имо, нису саме од себе команде долазиле, да ли је војска њему наређивала па је он одређивао после посао ја не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можда ме схватате погрешно, значи моје питање је одакле Вама та сазнања или су то Ваше претпоставке?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То су моје претпоставке.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Говорили сте о војној полицији која се врзала.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не врзала, него је била присутна.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Од кад је присутна у селу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Од првог, после чим смо ослободили су дошли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, и само, извините, овде сте рекли код истражног судије да осим Деветака друге мештане не познајете, па ја питам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите не познајем, па познајем ове што су били нормално и они мене знају из комшилука мога, а ове друге не познајем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, не, да мештане Ловаса.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, не, не познајем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања. Изволите.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Дobar дан господине Бајићу.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Дobar дан.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам Бранко Лукић, гледајте Ви у председницу само да сте близу микрофона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због микрофона, после мора да се прекуцава ово што сад причате.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Сада Вас је колегиница питала о потпуковнику и мени није јасно да ли је он тај потпуковник кога Ви означаваате, да ли је он био са Вама први дан при уласку у село Ловас да сте га видели?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, он се појавио касније после пар дана.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. У својим изјавама, само нешто да утврдимо, и данас сте то мислим слично рекли, рекли сте на страници 8 да нисте присуствовали саслушањима, то је код истражног судије речено, не знате шта се унутра дешавало при саслушањима, рекли сте поново да нисте присуствовали, да нисте никада унутра присуствовали, да ли прихватате тај део изјаве где кажете да нисте никада присуствовали саслушањима људи у згради пред којом сте стражарили?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Прихватам, никада нисам присуствовао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Данас сте рекли да у згради испред које сте стражарили није била канцеларија потпуковника кога сте препознали на слици, а кога су други означили као потпуковника Димитријевића, да ли Ви знате где је потпуковник Димитријевић имао канцеларију?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не знам, знам само да је заставник долазио доле с пункта два километра ниже, да ли је он био с њиме то не могу да тврдим.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Да ли Ви знате шта се налазило у згради испред које сте чували стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите шта се налазило?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Које су службе да ли знате, које су службе у Ловасу у то време биле у згради испред које сте чували стражу? Ако знате.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То ми питање није јасно. Можете да појасните. Какве службе? На шта мислите, војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је била та зграда, кућа велика испред које сте чували стражу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па био објекат који се чувао од напада усташа тако су нам рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па да чувамо који су присуствовали ту, који су долазили те више официре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ранијим изјавама сте говорили да је то станица милиције.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ја, могуће да је, ја не могу тачно да се сетим, то је било пре 20 година, не могу да се сетим шта је данас а не пре 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте причали у полицијској изјави и то сте рекли код истражног судије.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Могуће да је била полицијска станица а можда и није, велика је била огромна. Да ли је приватна кућа или полицијска станица не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је проток људи тих који улазе и излазе био већи? Да ли су људи улазили у ту зграду, излазили и други осим Деветака и потпуковника? Да ли се сећате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па није била таква циркулација како сам ја могао да видим.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Тог потпуковника кога сте видели два-три пута да улази у ту зграду, да ли је био у нечијој пратњи? Да ли се сећате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, увек је долазио сам. А да ли је имао до зграде пратњу, не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли Ви знате, да ли сте чули некад за део војске који се зове орган безбедности или војно-безбедносна служба у оквиру Југословенске Армије?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите да ли сам чуо за тај појам?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А да ли сте чули за појам обавештајни орган?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Чуо сам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате шта ови органи раде?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Претпостављам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате да ли је тај потпуковник припадао неком од ових органа или не?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Врло је могуће али не знам, нисам контактирао о томе.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Говорили сте да су нека лица ту долазила на саслушање. Да ли су то били цивили или војна лица? Да ли су долазили сами или их је неко доводио?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја мислим да су били војна, њихова лица војна.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Војна?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, с друге стране.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да су они довођени на саслушање?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да. Па како, не разумем како не разумете у обадве стране ваљда имају ратници и једни и други. Не знам како то не можете да разумете.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Тог потпуковника кога сте виђали да ли је он долазио у униформи или у цивилном оделу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Увек у униформи маскирној.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте на њему видели чиновове?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Какве чиновове сте видели?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Имао је звездицу са два ваљда она.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: На рамену?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: На рамену звездицу. Да, колико се сећам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Поставио бих Вам једно лично питање па бих Вас молио ако хоћете да ми одговорите. Колико сте у то доба имали килограма 1991.године?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Килограма?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па можда једно 75 килограма, 80 , ту.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: 80?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: 75-80.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Пошто сте рекли да Вам је тај потпуковник дао прслук и сада мало на то да се сконцентришемо.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Какво је време било тада у октобру 1991? Да ли је било хладно?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Нормално, било је хладно.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли су на том прслуку били чиновови?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, без чиновова.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Тај прслук значи који сте Ви добили био је без чинова?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате шта се носи преко прслука? Шта официр носи преко прслука?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па има јакну ваљда.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли бисте се сложили са мном да се преко прслука носи опасач са упртачима, официрска торбица, двоглед, торбица са оквирима за оружје, оружје и најмање једна бомба? Да ли Вам је то познато?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Он ми је дао прслук не његов, није он скинуо са себе прслук, него ми је дао из торбе прслук, није ми дао његов лични прслук, није скидао са себе прслук него ми то дао овако као на поклон. Како не разумете?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, добро, ја нисам разумео зато Вас питам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А ја знам шта стоји опасач, није се он скидао па да ми даје прслук.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. И где се то десило да ли можете да нам кажете? Где Вам је дао?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Унутра, унутра се десило у згради тој где смо били.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У згради?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је неко био томе присутан?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Био је један војни полицајац.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Знате ли како се зове?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Када сте говорили о саслушању људи унутра и учешћу потпуковника Димитријевића, да ли сте Ви некада пошто сте рекли да нисте никада улазили, да ли можемо да закључимо да нисте никада видели да је потпуковник Димитријевић некога саслушавао?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па нормално, ја то нисам ни рекао да га је саслушавао, кад нисам био тамо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, добро. Хвала.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: И да ли су их саслушавали уопште.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Када говорите о том потпуковнику кажете да је он вероватно био командант неке јединице у Ловасу. Да ли знате које јединице?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Није он био командант, он је био регуларни војске, војне значи армије, није он био командант села. Командант села је био Деветак.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не, не, да ли знате које јединице?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Е не знам из које јединице.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не знате из које јединице?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите из којег корпуса шта?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Па било који.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, није ми рекао.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је он Вама некада нешто наредио?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте га видели да је некада некоме нешто наредио у селу Ловас?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Хвала Вам. Немам више питања.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Има ли неко питања? Од бранилаца више нема нико. Од оптужених да ли има неко? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оптужени Љубан Деветак. Добар дан.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ту где сте држали стражу реците ми молим Вас како сте улазили Ви у тај подрум? Јел се сећате јел сте ишли кроз ходник неки, низ степенице?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, да, низ степенице јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реците ми ујутру рекли сте да сте углавном ноћу држали стражу, шта сте радили по дану?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: По дану сам био ту у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, ја Вас молим.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја се извињавам. У згради.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А ко разумем у згради, значи спавали сте по дану јел тако?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, у подруму.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми то ујутру кад сте престали држат стражу, јесте ли примећивали да су ту неке жене долазиле на

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

посао? Ту кад идете ходником, да скренете у подрум с леве стране је била кухињица једна.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, била је нека «Буба» надимак, не знам име. Она је била у кухињи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можете ли је описати? Јел се сећате? Крупнија? Ситнија?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Е то већ мало теже. Па онако црнка, лепушкаста, не могу тачно да се сетим сада, било је давно. Али била је радила у кухињи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па кад сте Ви то мене онда виђали кад сте ноћу држали стражу, по дану спавали. Да ја долазим.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па нисам ја цео дан спавао, ја сам некад и долазио и био сам и у холу, па сам Вас видео у пролазу кад сте одлазили на та врата, сад шта је тамо било не знам, нити ме интересује.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реците ми пре тога.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: И рекао сам само да сам Вас видео једанпут или двапут.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро. Реците ми ако сте икада били по дану ту у близини зграде, у самој згради Ви немате осећај да је ту долазило јако пуно људи? Јесте ли запамтили тај детаљ?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите пуно људи? На које људе?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па и активних и полицајаца и војних лица и цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад, немојте Ви да сведочите господине Деветак.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А ја сам већ дао шта сам имао исказ о томе ко је долазио и шта је долазио. На шта сад Ви мене наводите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не наводим Вас на ништа, значи долазили су само ови што сте Ви рекли?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Само ти. Ја сам само те људе виђао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Немам више питања. Имам само једну примедбу једну госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сведок очито зна из Ловаса и из те зграде само оно што му је речено у полицији кад је саслушаван, друго ништа не зна нит се сећа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете Ви на ову примедбу господина Деветака?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Нисам га добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да оно што сте причали, то Вам је речено у полицији тако да причате.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: У полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте саслушавани.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мени то ништа у полицији није речено, ја сам то рекао онако коректно а не знам њему шта је требало да каже да смо ми скупљени с коца и конопца, за разлику од њега ја сам прочитао 2000 књига, а питајте њега колико је он прочитао. А нит сам га увредио, нити на који начин оклеветао и не знам која је та изјава дата у вези кога, на кога је мислио. С коца и конопца.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел могу да одговорим? Мислио сам на појединце, од добровољаца је било и таквих а нисам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А нису били сви.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам ни рекао сви.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, у интервјуу сте рекли да су сви с коца и конопца.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ви сте изгледа интезивно пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да не би сад ту ћаскали овако.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Нећу да разговарам више о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, оптужени? Питања? Нема нико сем има оптужени Димитријевић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Димитријевић Миодраг. Господине Бајићу.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите макар једног по лику неком или по симптоматичном неком изгледу војника који је са Вама чувао стражу испред тог објекта?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па били су, био је тај дечко из Ваљева али не могу тачно лика да се сетим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Који је тај дечко? Да ли можете да се сетите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према монитору и то, Ви чујете његово питање, не морате јер само.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Он је био у регуларној војсци.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не можете да га опишете никако да се сетите? Јел био маркантан? Висок? Низак и тако даље.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мало вишљи од мене и отприлике те грађе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. У реду. Друго, рекли сте да сам Вам дао прслук без чинова, да сам извадио тај прслук из овога однекуд да сам извадио, није битно одакле.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Из ранца, онога онај војни.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Војне ове, оне, прво што та војна. Стављам примедбу на ово госпођо председавајућа. Ово нема везе никакве уопште. Прво, што ја нити сам имао резервни прслук, нити сам имао јер сваки тај део одеће сам дуговао и био сам дужан да то вратим, сваки тај део одеће па и кад се поцепа био сам дужан да то вратим, према томе, нисам могао никако овом господину да дам неки резервни прслук. Друго, кад је говорио о прслuku он је овај пренебегао то да се прслук носи преко све одеће и да је на прслuku, да преко прслука сва ова опрема коју је питао адвокат овај Бранко Лукић, он сва та опрема се носи преко тог прслука и треће на прслuku нема места за звездице јер он није могао да види никакав мој чин са звездицама обзиром да ми тамо на ратишту никада нисмо носили звездице због тога што је то метал и што даје одсјај на ИЦ уређајима, према томе, врло је лако закључити да је то официр ако неко преко ИЦ уређаја гађа, овај и зато нисмо носили нико није од војних лица, нико од војних лица није носио звездице. Носио сам чин на левој страни џепа од прслука који је сашивен од платна и има једну широку и две уске оне траке, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Угасите само тај микрофон. Шта Ви кажете на ову примедбу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја кажем да сам добио прслук и још га имам кући а чиновни то што каже да господин није имао и да због тога се гађа, ја сам њега видео преко дана а преко дана се не гађа са ИЦ-ом него ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље. Оптужени Николаидис.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Оптужени Николаидис Александар. Рекао си у Пазови у странци да си видео Мирка Јовића.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Овај јел одржао неки говор он пре поласка?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ништа нарочито.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па јел објаснио где си.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да објаснио је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јел објаснио где се иде, зашто?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Објаснио је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јел се Славко Ступар овај, да ли је долазио у ту зграду где си држао стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: После тога нисам га виђао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Кад после тога?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: После уласка у село, да је улазио тамо у тој згради.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли ти је и даље он био командир?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Е то не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли ти је он одредио да ту чуваш стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ко је други могао да ти одреди?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не знам, добио сам наређење да будем ту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па од кога?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ту су били разни људи, откуд ја знам ко ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон, микрофон, микрофон, десети пут понављам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не може Ступар да ме одреди, било је ту и виших официра, чиновна који су одређивали ко ће где да буде.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Изјавио си да нам је Ступар био командир у Товарнику.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То на село кад смо ишли.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да. Кад престаје он да ти буде командир?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја га после више нисам виђао кад сам ушао у ту зграду. Од тада више није. Нисмо били под његовом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. А ко Вам је био командир кад сте тамо у Ловасу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите командир главни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама даје налог да чувате ту стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема вероватно, него реците ми ко?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па издаје се од територијалне одбране ко је главни ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ко је главни у територијалној одбрани? Ко је то био?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: За чување објеката?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које територијалне одбране? Села или?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Села, села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је то Вама рекао да чувате Ви ту стражу? Ви сте војник под оружјем, примате нека наређења од некога. Кажете, Ступар не више тамо. Ко је онда тај?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па вероватно Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Вероватно по његовим инструкцијама, ја сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи вероватно? Нема овде вероватно. Или нешто је, добијали сте наређење од некога или сте Ви сами хтели да чувате стражу.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја сам био распоређен ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То не могу да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не можете да објасните? Најједноставније питање. Долазите у неко место под оружјем, униформа, ко Вама сад каже «е ту ћеш да чуваш стражу од тад до тад и тако даље».

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па није то било стриктно, то је могао да даје ко је хтео стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви хтели добровољно ноћу да чувате стражу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта малопре кажете вероватно Деветак давао, сад као хтели сте сами. Објасните ми то.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ја сам хтео да будем на стражарском месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али ко Вас ту распоређује?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па главнокомандујући ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Главнокомандујући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко је тај главнокомандујући?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па био је Деветак тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли се сећаш да ли је у Ловас долазио Мирко Јовић?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Добро. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених? Нема више нико питања? Рекли сет на почетку Вашег исказа «село се предало».

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте поновили још једном. На који начин се то село предало и ко се то предао?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ваљда се предао њихов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Са те друге стране кад смо улазили, кад је видео да је већ надмоћ победа однета, они су се предали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па њихов тај мештанин. Не могу ја да знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештанин?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мештанин села тог Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то мештани се предали? Јесу ли то цивили? Јесу ли били неки наоружани војници, зенге?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па било је свакаквих, помешаних и наоружаних и ненаоружаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели неке људе из Збора народне гарде и неке из хрватске милиције па они дошли па каже «ево, предајемо се». Како се то село предало? Објасните ми.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Кажем Вам тад кад смо ушли на крају, ти што су изашли они су се предали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели људе униформисане под оружјем, Зенге или муповце?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Било је униформисаних људи, не знам како се зову, дал се зову Зенге или полиција или шта већ њихова је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте их видели?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па на крају села кад смо ослободили село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Где то?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не могу сад да се сетим напамет пре 20 година где је то, тачно место. После смо пребачени у школу ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се они предали шта би са њима?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Како мислите шта би с њима?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то униформа била? Шта сте радили са њиховим оружјем и то?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па нисам ја водио главну реч, шта сам ја тамо био, обичан војник, нисам ја заробљавао, саслушавао, хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бајићу, ово суђење доста дуго траје, овде никад нико у судници није рекао да је видео униформисане зенговце и припаднике МУП-а Хрватске оног дана кад је био напад и да је дошло на тај начин до те предаје.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па него шта је видео, зашта је ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то данас први пут изјавили.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А зашто је онда ишо на села ако није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: И ако није било тих униформисаних зашто се ишло на село онда, ако није било униформисаних људи, браниоца села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питајте Ви мене, ја Вама предочавам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ја Вама кажем оно што сам видео, може други да кажу шта год хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели те?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја сам видео пар њих униформисаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови што су били са Вама у групи, у којој групи сте Ви били у нападу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Био је Ступар, осим њега овај Зоран Николић, они су тренутно у Аустралији и Станић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још? Да ли је био Александар Николаидис?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Петроније?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Петроније није био с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Петроније?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ваљда је био у другом крају, на другом крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ишао с вама том улицом којом сте ви ишли?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Слободана Марковића из Панчева?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Из Панчева? Не, знам из Старчева Банета, Слободан Марковић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он с Вама?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не могу да се сетим да ли је био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ови, Милан Станић?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте, Милан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Драган Милићевић звани Таки?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте, он је био у нашој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у нападу у тој улици?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, да, у тој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Милосављевић звани Даба, јел био он?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте и Даба је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Коста Гвозденов?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: То је онај из Вршца што је погинуо тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте, био је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и овај Пато Ференц што је сад покојни?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Е за њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Славољуб Ивановић с Вама?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојан Илић да ли је био он?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете спавали сте у подруму у тој станици милиције у тој кући за коју Ви сматрате да је. Ко Вам је реко ту да спавате?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па то су нас разместили из школе, свакога по, где ко је требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је то размештао?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не могу ја сад да се сетим, зна се ко је командовао, ваљда они, вршили су неки распоред, нисмо ишли сами, упадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па зна се ко је био за село, командир села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам ја, ја зато Вас питам.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не могу ни ја да знам онда, како, како би Вам ја реко. Па како Ви не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Ви не можете да знате а Ви сте били тамо, ми нисмо.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па испитујете случај ваљда треба да знате.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја била распоређена да спавам у милицији, него сте ви.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па нисам ја отишо самовољно, ваљда је неко вршио распореде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам ко је тај ко вас распоређује?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мени је речено само да одем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је реко? Ко Вам је реко Радомире ти ћеш да спаваш овде у подруму, чуваћеш страже, ко?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја то не могу да Вам објасним, само знам да сам тамо послат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома Ви припадате кад сте у Ловасу, којој јединици?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па били смо ваљда под територијално одбраном њиховом, или као добровољци, нису припадали ни као добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли територијалном одбраном тог села?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант те територијалне одбране?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ваљда Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли, кажете виђали сте Љубана Деветака.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи, у цивилу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислим да није био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да мислите.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Није био у униформи, није униформисан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда ваљда је он командант ТО, како човек у цивилу командује?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Имао је неку јакну на себе, панталоне и пиштољ а није имао ни маскирну униформу, ни ову униформу војну, ни ништа, кад сам га ја то видео, два пута, да ли је пре тога носио и колико је носио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је спавао Петроније у тој вили?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Био је једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спавао је ли?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Спавао, он је горе спавао, не у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу је имао Петроније?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша униформа каква је била?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Моја је била она класична као у време краља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ јел?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај Коста је ли долазио он у ту зграду ту где ви стражарите?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Био је повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте мало пре на питање ту једног од бранилаца да су ту људи довођени нека војна лица довођења. Каква то војна лица довођена ту?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Са чије стране мислите војна лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на питање браниоца Лукића да су ту нека војна лица довођена на испитивање, ови који су привођени?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, ти што су, да што су наводно бранили село, да привођени су да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па довођени, да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то, јесу ли имали неке униформе они на себи?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ти што су довођени нисам виђао униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ви знате да су војна лица?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не тврдим, ја сам виђао у цивилна одела, можда и нису војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилним оделима људи и сад како Ви као војна лица?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ја не тврдим да су војна лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте на питање то тврдили.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја сам за село причао да сам видео војна лица а можда су се и пресвукли, откуд ја знам шта су они радили у међувремену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви њих виђате у цивилу, добро.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја нисам био њихов дежурни адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекли сте да сте у Шиду задужили то оружје?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу где сте задужили?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Исто у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете од ЈНА сте то задужили?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у каквој то згради је то било?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не могу сад да се сетим, не знам да ли је, не верујем, не знам да ли је била касарна али је била зграда са наоружањем и свим тим пропратним материјалима. Ако знате на шта мислим, наоружање, пушке, бомбе и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад не знате да ли је то касарна, како знате да је то ЈНА?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А ко је мого да нам подели оружје осим ЈНА, шта Ви мислите. Јесу ли можда дошли марсовци да нам поделе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Ваша претпоставка да је ЈНА?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па није претпоставка него 100% убеђење, ко може да дели оружје него ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је тамо у Шиду и представника неких других војски.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Паравојски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо од неких оптужених да су били неки штабови САО Славоније, Барање и Западног Срема.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Могуће онда и да, углавном наоружање нисмо сами узимали ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте сигурни да је ЈНА Вама дала оружје, или сте сигурни?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А ко је дао њима оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питате Ви мене господине Бајићу, ја само тражим да оно што тврдите да објасните.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Али, можете ли Ви мени да објасните одакле њима оружје, је л' су га украли, донели, шта или је дала војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да тражите објашњење.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А како Ви можете мене да навлачите да ја кажем оно што не могу да кажем, ја сам болестан и дошао сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас не навлачи. Само мало сачекајте, док говорим, не можете тако да се обраћате.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја сам болестан човек, имам решење са ВМА, могу да се обратим, зашто не бих могао да се обратим суду поштено, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, не можете ме прекидати. Суд тражи да појасни оно што Ви тврдите да неке Ваше тврдње објасните.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: А шта, хоће суд да ме наведе да кажем оно што није, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нико Вас не наводи.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја нећу то да кажем по цени да ме стрељате ако хоћете. Не можете Ви мени да убаците лажи у уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради Славко Ступар после тога у вашег уласка у село?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Откуд ја знам шта он ради, нисам га виђао никако више, то је његов био проблем шта он ради, није он био под мојом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате разлога тако да Ви се љутите на питање.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја сам добио подстресни синдром, ја не могу више да издржим, морам да пијем лекове, ја сам под терапијом, а имам кад ми поставите тако грубо питање, нисам ја Ступаров чувар да га чувам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко доводи те људе у ту зграду где Ви стражарите, ко приводи те људе?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите те што су цивили, шта? Не сећам се тих лица, то су ми непозната лица, нису од наших од добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ти што су привођени, него ко то доводи те људе?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па доводи их доле војна полиција тих што су били двојица, они су их приводили, а заставник је био доле, он је издавао наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војна?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ЈНА, ваљда није то паравојна формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 8 код истражног судије сте спомињали: "А ко је доводио та лица која су долазила? Доводиле су разне екипе, не могу ја сад тачно да знам ко је, да ли је то била регуларна, некада су их доводили територијалци, некада њихови баш оно што су били ту, како бих Вам рекао, мештани".

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: И шта је ту спорно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спорно је што сад причате нешто друго?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ја кажем да је учествовала и полиција војна, то сам додао, а Ви упорно то избегавате, не знам због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали изјаву истражном судији на питање заменика тужиоца "Да ли знате која је тим другим групацијама из тих других градова била нека врста вође? Па ја мислим да је за све био надлежан Ступар, осим што је био главни командант Деветак Љубан. Он је био главни за село, он је човек, он је одрађивао све остале координације како већ хоћете да назовете, он је био координатор свега, ми нисмо могли, ми смо опет били преко некога ко је морао да врши неки надглед и неко распоређивање". Овде, значи, помињете и Ступара да није он ту сад у селу тек тако, не виђате га?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па помињем га да смо улазили у село и да је био командант, али нисам га после тога виђао, ја не знам даље његове кретње и радње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите пуномоћник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте при уласку у село или нешто касније виђали неке спаљене куће, да ли је било спаљених кућа?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да ли сам видео спаљене куће?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: У том терену где смо ми били не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Ловасу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, то у улици где смо ми ишли ту спаљених кућа није било, спаљивања кућа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Више пута сте помињали неког заставника?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да, заставника.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате његовог имена или нешто ближе?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Није се представио, доводио је ту једног рањеног кад је улетео, кад је био полицијски час па је рањен, доводио га је горе код нас.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Колико сте се Ви задржали у Ловасу, колико сте остали у Ловасу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Једно петнаестак, можда највише 15-20 дана, 15-20 дана отприлике.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А док сте били у Ловасу, да ли сте се на било који начин или било шта сазнали о догађају на минском пољу?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте чули да је тад том приликом на пример неко рањен од припадника војске ту? Да ли знате макар то?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па рекао сам да не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да сте виђали да су довођени неки људи на испитивање, да ли сте Ви били ту у близини док су они испитивани?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, то је било иза затворених врата, ја сам био у холу или претежно доле у подруму, никад нисам био присутан да ли су испитивани, малтретирани, тучени, то нисам присуствовао томе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте чули неке јауке, нешто из тих просторија?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ништа нисам чуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су ту довођени и неке жене на испитивање?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не сећам се, долазили су да траже помоћ.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од кога да траже помоћ?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па ваљда од командира села.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су у подруму, значи те зграде где је била станица милиције били затварани и задржавани ти који су довођени на испитивање?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Да ли су били у подруму затварани?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Затварани у тим?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не, никад нису били, они су били горе на том спрату првом, ми смо доле били као, никад нису долазили овде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. У овом периоду кад Ви напуштате, после 2 недеље, је ли тако?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Отприлике тако, петнаестак дана, можда неки дан дуже, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страдало је 69 људи, да ли знате Ви нешто бар за једно страдање да је неко убијен?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је био командир милиције тамо?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па не знам, командира милиције не знам, ја мислим да су они после дошли милиција, "книнџе", на кога мислите, они су после нас дошли, тад нису били. Да ли на ту полицију мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам за ову?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Било је разних полиција, не знам на коју полицију мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те зграде испред које Ви стојите?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ту је била војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је била војна полиција?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Ту је била војна полиција, војни полицајац, један је био унутра, један је био испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир?

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Мислите њихов, тих војних полицајаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Па вероватно заставник и тај потпуковник, не знам ја ко је њима командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више питања. Тужилац да ли има допунско.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете господине Бајићу.

Сведок РАДОМИР БАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН СТАНИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Милан Станић, од оца Бранка, бродомонтер, адреса Старчево, Маршала Тита број 56, рођен је у Панчеву 1967. године. Да ли су то лични подаци?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству или у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радосавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Стојановић Сашом, Бачић Драганом, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем и Николаидис Александром?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као на записнику из истраге Ки. 7/2007 од 19.06.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Станићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сешћете да буде лакше и нама да Вас чујемо и само спустите тај микрофон мало доле. Пред Вишим судом у Београду води се поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, у овом периоду противзаконита затварања, телесна повређивање, убиства цивилног становништва и догађај на тзв. "минском пољу", такође где су страдали цивили. Ви сте два пута давали изјаве, једном пред полицијом 08.02.2007. године, а други пут 19.06.2007. године истражном судији. С обзиром да из ових исказа произилази да имате неких сазнања и да сте у том периоду били у Ловасу испричаћете суду све што Вам је познато и да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да испричате суду у вези овога како је то тамо било, шта се дешавало, чули сте шта је предмет оптужбе?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Као што сам и рекао у прошлом путу, ја нешто врло мало знам о тим жртвама где су убијени, да ли су силовани, да ли су мучени, да ли су, лично нисам видео ништа од тога, значи директно мучење, повређивање на било који начин нисам видео никога од нас да је неко нешто тако урадио. Значи, чак нисам ни шамар видео да је неко неком ударио тамо. Били смо тамо, рекао сам прошли пут како смо дошли до Ловаса, шта је било, отпор је био никакав с њихове стране, са стране села, буквално за мене никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Значи, ту је била једна жртва с наше стране, био је човек убијен, нека пуцњава, неки отпор велики није ни био, дошли смо до центра, после смо ми отишли та група, мислим моја, како да кажем, група, од нас неколико смо се сместили у једну кућу и ту смо били значи од вечери па до краја колико смо били пар дана ту, не знам ни ја, недељу дана. Не знам шта Вас интересује, ето то је углавном. Ако имате питање питајте ја ћу одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само ћете гласније причати. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ли нам рећи како сте постали добровољац у тој јединици за коју сте рекли да се звала "Душан Силни" у тим изјавама?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте постали, мислим да нам опишете?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Чланство у Новој Пазови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И пре него што ћете доћи у Товарник, где сте прво отишли, где сте се скупили добровољци?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Нисам сигуран, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је још са Вама био у тој групи?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па био је сведок овај што је био пре мене, значи Бајић, био је Николић Зоран, био је, па ето шта ја знам, не могу да се сетим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Бане Марковић?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да, да, нисам га споменуо сад, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: И њега, је л', отишли смо у Нову Пазову тамо код Мирка Јовића, то је странка била Српска монархистичка

странка, отишли тамо као "Бели орлови" и кренули смо. Сад како смо кренули кад смо отишли одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало биже микрофону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако померите мало, или померите микрофон или само да Вам уста буду ближе.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Којим превозом не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте задужили негде униформе, наоружање, ако јесте да ли се сећате где сте то?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми о том нападу на Ловас?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Заправо наоружање смо добили у Товарнику колико се сећам, у Товарнику колико се сећам, у Товарнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте били у Товарнику?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па отприлике 3, 4, 5 дана, недељу дана, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми ко је командовао Вашом јединицом кад сте кренули за Ловас?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ступар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се пребацили до Ловаса, од Товарника до Ловаса?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ишли смо донекле чини ми се аутобусом или један део пешке отприлике, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам неко саопштио какав је план, како ће да се одвија напад?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да, биће као, село је требало да се гранатира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ко то треба да уради?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: После артиљерије ми смо требали да утрчимо и да одрадимо посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли по неком распореду одређено или?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: После артиљерије наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем, је л' сте имали неки распоред, је л' сте сви требали са истог места да уђете или по неком другом распореду?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па ја колико знам са истог места, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је та артиљеријска припрема, колико је било граната да ли се сећате оквирно?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ја мислим 3-4, не знам, нешто мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте отприлике какав је био отпор. Кажите ми где сте ви били смештани кад је сад заузето село?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не могу да се сетим улице и броја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Мислим у кући, у школи?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: У кући, у кући некој, старој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И какво сте после тога имали задужење?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: После тога смо имали угинуле животиње, домаће угинуле животиње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да скупљате?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да скупљамо у трактор, неко је возио трактор, неки мештанин је возио трактор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сте имали људских лешева да се скупљају по улици?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био са Вама, да ли се тога сећате, на том скупу?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Бане, Бранислав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Марковић?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Марковић и да ли је био Николић Зоран, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је од тих мештана био?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ко је возио трактор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли само возач трактора?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па били су људи, петоро, шесторо је било, ја мислим отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је показивао где се то налази, где треба то што треба да скупите?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се ко је показивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже овај Слободан Марковић Бане, њега смо саслушали на главном претресу овде 24., значи пре неки дан и он помиње ово скупљање, али он говори више да је било људских лешева, исто помиње да сте Ви били и Зоран Николић, звани "Цанци", каже: "Обишли смо цело село, неколико улица".

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И каже на питање "Колико сте лешева сакупили? Рекао бих да је тако негде око 12, 15, рекао бих да су били сви мушки, нисам сто посто сигуран, не сећам се, можда је била и нека жена, нисам сигуран", па смо га питали које су животне доби тих људи, каже: "Ја сам тад имао 23 године, за мене је старији човек био ко је имао 50, а ови су били видно старији, на пример од мене, било је можда и мојег узраста, али пре бих рекао да су били мало старији". Да ли се сад сећате тога? Да ли је било тако као што је сведок казао да је било 12 до 15?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Могуће, могуће, не сећам се, не сећам се заиста, могуће је, нећу да кажем ни да јесте ни да није, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте их сахранили?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да ли је то гробље, да ли је то ливада нека и шта је било, углавном био је неки, долазио је ровокопач, багер неки, багером је копао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли су појединачно сахрањивани или скупа?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Скупа и људи су мешани са домаћим животињама, скупа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, помињали сте у истрази да су долазили Бастаја и Чиклован у Ловас. Кад су они долазили?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па у то време, тај дан мислите, је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли дошли кад је био напад или су дошли касније?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: После.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико су се задржали?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте у вези са њима некаква чишћења. Да ли можете нешто то да објасните? Да ли су они у нечему учествовали, да ли су нешто радили?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли наређивали нешто?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Колико ја знам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми шта знате о минском пољу, је ли сте чули нешто о томе?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Чуо сам, на телевизији сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад, је ли кад сте се одмах вратили или много касније?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не, не, после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тад ништа нисте знали о томе?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Чуо сам после тога да је било неко минско поље, е сад кад сам чуо не могу да, углавном знам чуо сам да ли је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, је ли рече неко шта се десило? Знам ја да је рекао, на телевизији је рекао "и чуо сам после", тако да нема потребе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да добацујете одатле, касније ако будете имали потребу да нешто питате, да ставите примедбу можете да изађете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули нешто о чему се ту радило, ко је настрадао на минском пољу?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам, била је нека фрка, углавном морали смо да одемо за сат времена и сад шта је било, заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте отишли из Ловаса?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Дан мислите, датум одређен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отприлике после колико дана?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: После колико дана, па нека буде отприлике после недељу дана отприлике, не знам, можда 15.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете била је нека фрка, па сте морали за сат да одете. Каква је то фрка била?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: То не знам, нисам знао тада каква је фрка била, претпостављам да је била у вези овога што се десило сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На том минском пољу, је ли?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па вероватно ако је било, могуће да је била фрка због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. За то време док сте Ви били ту, да ли знате како је била ту организовала власт, је ли постојала посебна милиција, територијална одбрана, нека локална власт или било шта друго?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам, вероватно да јесте, али не знам, никог нисам познавао од тих што сте навели команданта територијалне одбране, сем мог командира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сем?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Сем мог командира лично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сем свога нисте?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: По селу нисам знао никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сте чули, видели или било шта да ли знате, овде има четворица оптужених који су мештани Ловаса – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за та лица?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Чуо сам преко телевизије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, тад кад сте били?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Тад не, рекао сам Вам малопре, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете нисте били присутни да је неко, било ко кога ударио, тукао, малтретирао, а да ли сте чули да ли су привођени, малтретирани цивили, да ли је било убистава, цивила у том периоду док сте Ви били, осим ово што сте сакупљали лешеве? Да ли знате нешто о томе?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Адвокат и бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића у овом поступку, па бих Вам ја поставила неколико питања ако можете да ми дате кратке и јасне одговоре ако знате. Најпре везано за Ваш долазак у Товарник да ли можете да определите колико је људи са Вама дошло?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па можда тридесетак отприлике.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И били сте у Товарнику све време до кретања на Ловас ако сам ја добро разумела?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је пре поласка на село Ловас дошла још нека група?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не сећате се? Добро. Да ли можете да ми објасните приликом кретања у ту акцију 10.10. сам тај моменат када крећете да ли има неког постројавања, да ли вам се неко обраћа и одакле крећете из Товарника?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Кажем кренули смо, ишли смо кроз неку шуму, кроз неке кукурузе тамо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где сте се окупили, одакле крећете?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Из Товарника?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Да ли знате ближе да нам кажете који је то објекат или улица, на то мислим, да нам на тај начин ближе објасните?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: На место где смо становали у Товарнику?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле креће акција, да?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Из њива. Не разумем шта ме питате. Одакле крећемо ми, ми крећемо из Товарника, је ли тако, идемо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Пре њива, Ви сте у Товарнику, је ли тако?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да били. Сад Вас интересује одакле смо ми кренули на то село?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Интересује ме у Товарнику где сте тачно били, где сте били смештени?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Поред цркве неке смо становали.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Католичке цркве.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сазнајете да се креће у акцију, у напад, где сте, мислим да ли се окупљате, да ли Ваша јединица?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да, да нормално.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То Вас питам, где?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па ту испред те куће где смо становали.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли до њива стајете на још неко место?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па не, ишли смо негде пешке, неко грање колико се сећам, кроз шуму, да ли је шума не знам ни ја, ушли у неке кукурузе испред села ту и онда смо чекали као наводно ови ће да гранатирају ту село, биће јак отпор, има да бомбардују, да гранатирају и онда ћемо ми као ући, а не могу тачно да Вам кажем место, локацију, назив места.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само што знате. Вас је Бане Марковић споменуо као неког са ким је био нераздвојан у то време. Да ли је то тачно, мислим да ли сте Ви све време били с Банетом?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте 10.10., значи кад је била акција цео дан провели са Банетом Марковићем?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не, углавном били смо ту један близу другог.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте ту ноћ прву провели са Банетом Марковићем?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Јесам, ја мислим да јесам, нисам сигуран, али вероватно да јесам, 99% да јесам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите где сте провели ту прву ноћ кад сте ушли у село, где сте преспавали ако сте спавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не улази у записник то што машете главом, одговорите.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се, да не тврдим да јесам, овамо у Вуковој кући јесмо, не сећам се.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте у полицији доста детаљно описали, па ћу ја да Вас подсетим и да ми кажете наравно да ли сте ово овако рекли. "Сећам се да сам приликом одласка у задругу у Ловасу видео да је у једној великој згради са десне стране од капије на уласку у задругу направљен затвор. Тај затвор је био на спрату, био је ограђен неким стаклом, а до њега је могло да се дође металним степеницама. Ја не знам ко су били људи који су смештени у том затвору нити ко их је довео тамо", па је моје питање када сте Ви сазнали за затвор и да ли сте били тамо?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ја то што сам рекао, после сам чуо да то уопште није био затвор, да сам ја побркао лончиће.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па што сте рекли овако, ја Вас то питам?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ја то што сам био убеђен, дакле јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми објасните ово што овако описујете где сте то видели?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да ли је то задруга, ја мислим да је то била задруга земљорадничка с десне стране одмах горе на спрату, металне степенице.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кад сте видели ту задругу први пут?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па сад после пар дана, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао да сте побркали лончиће и да то није био затвор?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Кући смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким? окрените се овамо.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па Бане Марковић ми је рекао мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бане Марковић?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да то није био затвор, да је био, да ту уопште није био затвор то што сам ја описао.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кад Вам је Бане Марковић то рекао?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел вам рекао Бане Марковић где је он био те ноћи?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То не знате?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Нисмо причали о томе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте говорили о овом скупљању лешева, говорите да је у исти канал смештена и угинула стока и лешеви и тако даље. Јесте ли ви то гледали?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел можете да објасните како су лешеви закопавани, да ли су претходно били упаковани у вреће или су само полагана тела?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Полагана тела.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Без икаквих врећа?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А да ли можете да кажете за ровокопач који сте видели, да ли знате чији је био ровокопач?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Чији је ровокопач који сте видели, који ископао тај канал?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: После колико дана долазе Бастаја и Чиклован које спомињете, у село?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате да ли су били униформисани?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате да ли је можда Мирко Јовић дошао са њима?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ни тога се не сећате. Добро, и само бих вас питала шта су била Ваша конкретна задужења, односно шта сте радили све ово време док сте били у Ловасу?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Никаква задужења нисам имао, сем да чувамо ту кућу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А чија је то кућа била?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам, једног од мештана, од мештана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Цивилна кућа?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Приватна.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Цивилна кућа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И колико вас чува ту кућу?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па било је нас кажем ту негде око десетак можда у тој кући.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел та кућа била нападана у то време док сте ви били? Од чега је чувате, то вас питам?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: То чисто оно ради себе мислим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Зато што сте ви унутра?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Нема нико. Од оптужених? Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, имам само примедбу госпођо председнице, па до сада нико још није рекао да су људи и стока сахрањивани заједно и обављена је, и после када је извршена ексхумација исто није утврђено да је било стоке у том, на том месту где су сахрањивани погинули у селу Ловас. На то имам примедбу. То што говори да, човек очито намерно и злонамерно, да ли је наговорен или није, лаже, не говори уопште истину ништа. Не може неко да се сећа неке сахране заједно са стоком на некој ливади, то је прилагођено а поред ту, те гробнице која је била ископана је капела која је велика као омања црква и плус околостоменици и шта ја знам, право гробље. Тако очито да сведок лаже. Сад који су разлози вероватно ћете ви видети. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта ви кажете господине Станићу, чујете, на ову примедбу?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од оптужених ко још има, оптужени Николајидис, изволите.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Изјавио си да је у Пазови договорено где да се иде, у странци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи питање?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли остаје при томе да је у Пазови договорено?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Вероватно.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли си тамо у странци кад је, видео Мирка Јовића?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ово што си рекао да су, код истражног судије и у СУП-у да су дошли Бастаја, Бане Чиклован и ови остали, реко си да је Бане поклатио Банету Чикловану пиштољ?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: То ти је он рекао?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: То ми је он рекао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Е после си на страни 8/11 код истражног судије причао баш у вези тог скупљања мртвих и реко си да су Бастаја и ти функционери Српске народне обнове ишли у чишћење и да је, после тога да су пронађени људи мртви које сте ви скупљали?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Шта ме питаш, извини?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало поновите, нисам разумела то ваше питање.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Истражном судији на страни 8 је рекао у вези кад је дошао Бастаја и Бане Чиклован да су отишли у чишћење, и ту је после прекинут, па после на страни 11 то повезује са скупљањем лешева да су лешеви управо одатле.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Одакле одатле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није причао о чишћењу него о минском пољу, на страни 8. ево ја ћу да цитирам тачно «А од кога сте чули да су натерани на минско поље? - Па причало се тако, рекла казала, оно ми што смо били ван тих људи који су вероватно то радили, ми нисмо били у контакту са њима. - Који су то људи?- Па ти који су руководили, веровато, ја не знам ко је био ту, ту је био сада ваљда тај Бастаја, па је после дошао кад се то село чистило био је Бане Чиклован, они су били као, овај је био у Панчеву, председник месног одбора Српске народне обнове и тај Бастаја ваљда је био потпредседник».

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па то ја управо говорим да су ишли ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Они су дошли кад смо ми ушли у то село, други, трећи дан».

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ишли у чишћење села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја мислим други можда су они дошли, сада ко је ту руководио, ко је био главно, то мене није занимало заиста».

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Али каже да су ишли у чишћење села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад цитирајте ми тај део где су.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па сад сте ви прочитали. Јел то нема везе, пошто он не зна за минско поље, није мого да прича о

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

минском пољу да су ишли тамо нешто да чисте, него управо о томе, да су ишли да чисте село. Зато хоћу да га питам, зато што ја, јер ја врло добро знам кад су дошли да су тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте сад да сведочите, него га питајте па нека он одговори па ћете после рећи примедбу.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли вам је неко тражио наоружање од њих када су дошли?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да ли су?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли су вам тражили пушке кад су дошли ти функционери Српске народне одбране Бастаја?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Пушке не знам, у то неко време, сад да ли су они дошли, да ли, или после кад су дошли, нама су узели ове пушке аутоматске и добили смо полуаутоматске, сад да ли је било пре или после, не сећам се.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: О томе управо причам, да. А због чега су вам то тражили?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Немам појма, не знам. Некима су биле одузете, некима нису биле одузете те аутоматске пушке.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли када су дошли, да ли знаш испред наше куће у којој смо живели, становали смо, спавали, да ли су продавали српско знамање, те кокарде, баш испред наше куће?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли си са Банетом Марковићем ту чувао стражу једно два дана у Земљорадничкој задрузи ту где кажеш да је био затвор, па после те Бане убедио да није био затвор?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се. Није ме убедио уопште Бане, него ја сам, нисам био сигуран сад да ли ово или оно, време је прошло.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Али он ти је реко да није и ти сад прихваташ то, ти си.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не, ја сам реко да нисам сигуран, и сад нисам сигуран, ја сам мислио да јесте али ето, не могу да тврдим да јесте, значи сад сам у дилеми, ја сам мислио да сам сигуран, то не могу да кажем.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како он то зна сигурно да није био затвор?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Откуд ја то знам, требао си да питаш њега.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па не, казаће, знам ја зашто. Славко Ступар да ли је одлазио у Ловас на састанке?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Нисам чуо.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Славко Ступар да ли је у Ловас одлазио на састанке испред наше групе?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Претпостављам да јесте, лично нисам видео.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Хтео сам пример да кажем баш у вези тога што каже овај да му је Бане рекао. госпођо то је у вези оног што сам ја питао Банета кад је реко да су спавали поред затвора, да се ту пробудио и као видео да су затвори, што је Бане исто рекао и то сада је и њему рекао и то је сада било, није Бане то њему причао после рата, то је било сада, ових месец дана, сада му је Бане рекао да каже да то није затвор, да не би испало да су чували стражу тамо, јер Бане је то. Бане је сам рекао овде да је то био затвор, а тебе убеђује да није био затвор.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не, ја опет тврдим, ја сам, мислим да је затвор али нисам сигуран, ја сад да кажем, не кажем да није био затвор, молим те слушај ме, не кажем да није био, али сад нисам сигуран.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Али Бане ти је рекао да кажеш да није био?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па сад сумњам у себе зато што, али ја мислим да је био 90% да је био, е сад не знам, не знам прошло је време па не могу да се сетим.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Добро, када си сад разговарао са Банетом у вези тога?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па ево последњих 20 година нон стоп.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не, говорим у задњих месец дана.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па ми свакодневно, па не знам шта ме, сад, јуче мислиш, конкретно за јуче.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Месец дана уназад?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Уназад месец дана колико сам се пута видео са њим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да, и разговарао о томе?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: О овоме? Један пут, два пута.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па добро.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: А пре тога често.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Хвала.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Често, значи није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од оптужених нема више нико питања. Реците ми господине Станићу, шта се дешава то кад сте ушли у то село и тако даље, ко Вама тамо после, ко је Вама командир у самом том селу, у селу Ловас?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Командир за цело село Ловас? Не знам ко је био, нама директно, нама значи директно испред Српске народне обнове је био колико ја знам Ступар и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ступару издавао нека наређења?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ступар имао неке контакте са војском?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте истражном судији причали да никакве контакте са војском нисте имали.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: То је моје мишљење, ја лично нисам видео, Ступар претпостављам да је био пошто је био командант наш, као неки командир, сад да ли је он ишао, ја лично са њим никад нисам ишао нигде, да могу да потврдим да јесте био, претпостављам да јесте. Лично нисам видео, нити сам био, нити ми је он причао да је био било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад долазите тамо у Ловас, јесте ли ви интегрисани у неку формацију тамо или сте остали као јединица Душан Силни?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да, остали смо као формација Душан Силни, тако смо и отишли колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте јединствени. Јесте ли ушли у неку територијалну одбрану?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Мени лично нико ништа није рекао да ли смо ушли овамо или тамо, значи да сам имао неке ознаке, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неку потврду кад напуштате село да сте припадали некој формацији ту?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Мислите за, у војној књижици ми не пише ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Печат, нешто, јел на то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нешто да сте у том периоду боравили у селу или?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се ја, у војној кажем књижици нема ништа, могуће да смо нешто добили али не сећам се, не верујем да смо нешто добили пошто смо отишли аутобусом одатле на брзину е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете била нека бежанија, ви у аутобус, бежанија?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да, брже, ово, оно, пакуј се, ајде идемо, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам. Казао сам, претпостављам да је било због тога што је било на то минско поље, претпостављам, то сад мислим, ту причу нисам знао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте овде у овој изјави у полицији да је била још једна група добровољаца коју је предводио Аждаја?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Тад то је, дал је предводио или био је као истакнути неки борац, чин да је био мајор, пуковник, десетар нешто, није носио, била је још једна група, е сад не могу да се сетим колико је њих и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам. Који су задаци њихови били не знам, ми смо били одвојени, фактички наша група је била у тој кући после тог напада и тако да смо се ми мало мешали са другом војском, како да кажем, тако да врло мало и знамо шта је било и шта се одиграло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли и они били Душан Силни?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Претпостављам не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате Борислава Бату Михајловић?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не сећате се за човека, или га знате или не знате?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па не знам, познам много људи па их се после сетим тек кад причам са њим пола сата, не сећам се да ли га знам, тренутно ја мислим да га не познајем, можда сам га упознао па сам га заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли у полицији «Сећам се да сам за време боравка у селу чуо да су неки Хрвати натерани да прођу кроз минско поље али ми детаљи тог догађаја нису познати».

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Нису ми познати да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно што сте рекли?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се не сећате, Ви се ничег не сећате.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па сад да ли ми је тад, да ли сам знао тада или после тога, после тог догађаја кад смо отишли аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то хоћу да Вас питам зато што Ви сад причате да сте то чули преко медија.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: И преко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде је Ваша изјава да сте тад док сте били у селу чули.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Могуће, да. Могуће лако, заборавио сам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми ово везано за сам напад, помињали сте овде у полицијској изјави неки «Голф» тамо кад сте ушли у село, хоћете мало да се присетите те ситуације?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: «Голф» је ишо из Ловаса према нама асфалтним путем, ми смо били у њиви, ми смо припуцали на њих, они су припуцали на нас и они су погинули тада ту поред возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели те људе после?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Поред пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим јесте ли.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Поред аута те мртве људе мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом напада је ли било још неке пуцњаве?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па не знам тачно улицу, у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана ту кад тај «Голф» помињете је ли било још неке пуцњаве?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па пуцали су на нас из даљине ако на то мислите, из тог села су пуцали на нас да ли је то била шупе неке, шта су, не знам ни ја шта је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. јануара 2011. године

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Пуцали су по нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па не знам ко, вероватно су они с друге стране. А у селу да ли је било, пошто не разумем шта ме питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: У селу, у самом селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад улазите ту у село?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па ето то испричао сам, значи ми смо пуцали на «Голф» они су пуцали на нас, пуцали и ово, артиљерија је гађала с пар граната, не знам три-четири, неке нису ни експлодирале чак мислим нисам сигуран и онда смо ми преко тих њива ушли у то село, да ли је ишло са више страна, да ли је то не знам, не сећам се, ја причам за ову групу у којој смо ми били значи то је било тако, са друге стране не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте у овој изјави коју сте дали полицији рекли да ови из «Голфа» што су пуцали и са крова неке куће.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да, то и сад причам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете «Осим те пуцњаве више није било никаквог отпора».

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: После је било, тачно, стојим иза тога. Кад смо ушли у село исто отпора није било неког великог отпора и кад смо ушли у неку улицу не знам, неко је припуцао да ли са крова већ одакле и ранио човека који је био поред мене. Човек је умро, после смо ишли даље, ја и Бане ушли смо у једну кућу било је у неком подруму били су људи, жене, деца, ја и он смо ушли рекли «будите мирни, сачекајте да прође, немојте да излазите и готово», мислим слабо, слабо, не могу да кажем, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћник изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су припадници Ваше јединице при нападу на село бацали бомбе у дворишта, куће и у подруме?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Јесу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ко је то чинио и како се то радило?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли у свакој кући бачена бомба или спорадично?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па није у сваку.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па у којој јесте, да ли можете да ми објасните?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Ту сам био први пут у животу и задњи пут и не могу да Вам кажем тачно прецизно, ја не знам ни улицу ни број где смо живели у тој кући где смо становали, значи ни тога се не сећам, а камоли сад то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли су након уласка српских снага у село Хрвати морали некако да се обележе белим тракама, да своје куће обележе белим тканинама?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а можете ли да нам објасните ово организација сакупљања тих тела, угинулих животиња и ових тела убијених људи у селу, како је то било организовано? Ко је радио заправо, шта је Ваше задужење било при том сакупљању?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Шта је наше задужење било?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Наше задужење имали смо пет-шест људи из села, сад ко их је одредио да они то раде да, или ко је, у изјави то сам ја дао Марковић и Николић да смо ишли у пратњи тих људи и да су они то бацали, дизали у ту приколицу, а ко је мени лично наредио да то радим не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а тих пет-шест људи јесу ли били Хрвати, Срби или шта су?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта су они радили?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Па скупљали су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А Ви сте били у њиховој пратњи?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Јесте ли имали оружје том приликом?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Јесмо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли Вам је познато да је организован неки рад у селу, да ли сте видели сакупљање неких људи који су одлазили на неки рад у поље и то?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате ко је Вашој јединици тад после тог неког догађаја у селу издао наређење да одлазите из Ловаса, ко је издао то наређење да ви одлазите из Ловаса?

Сведок МИЛАН СТАНИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете господине Станићу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 05 минута и биће настављен дана 27.јануара 2011. године са почетком у 09 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА